

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2023/576
Karar No : 2023/1265

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Van 1. İş Mahkemesi
TARİHİ : 21.02.2022
SAYISI : 2020/792 E., 2022/298 K.
DAVACI :
DAVALI :
DAVA TARİHİ : 01.10.2020
KANUN YARARINA
TEMYİZ EDEN : Adalet Bakanlığı

Taraflar arasında, İlk Derece Mahkemesinde görülen alacak davasında davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı işveren nezdinde müşteri temsilcisi olarak 04.06.2018-09.07.2019 tarihleri arasında asgari ücretle çalıştığını, işverenin işlerinin kötüye gittiğini, bu sebeple çalışan işçi sayısının azaltılması ve işçilerin tazminatsız olarak işten çıkışlarının sağlanması amacıyla işyerinde psikolojik taciz (mobbing) uygulandığını, müvekkiline istifa dilekçesi imzalatılmak istendiğini, istifa dilekçesini imzalamaması üzerine iş sözleşmesinin işverence feshedildiğini ileri sürerek dava konusu kıdem ve ihbar tazminatı ile fazla çalışma ve asgari geçim indirimi alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının dava dışı şirkette iş bulması üzerine müvekkili Şirketle olan iş sözleşmesini eylemlilikle feshettiğini, davacı işçinin ihbar öneli vermeksizin iş sözleşmesini haksız olarak feshi nedeniyle müvekkili işverene ihbar tazminatı ödemesi gerektiğini, davacının iş sözleşmesinin feshinin haklı nedene dayandığı kabul edilse dahi ihbar tazminatına hak kazanamayacağını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

1. İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla davacının 04.06.2018-09.07.2019 tarihleri arasında davalı işveren yanında kesintisiz çalıştığı hususunda taraflar arasında ihtilaf olmadığı, davacı vekili tarafından müvekkili işçiye zorla istifa dilekçesi imzalatıldığı ve iş sözleşmesinin işverence tek taraflı feshedildiğinin iddia edildiği, davalı vekilince ise davacının farklı bir işyerinde çalışmak için istifa ettiği hususunun savunulduğu, taraflar arasında feshin hangi tarafça gerçekleştirildiği ve haklı nedene dayanıp dayanmadığı hususunda uyuşmazlık bulunduğu, davacı tanıklarının beyanlarına itibarla iş sözleşmesinin davacı tarafından haklı nedenle feshedildiği belirtilerek dava konusu kıdem ve ihbar tazminatları ile fazla çalışma alacaklarının kabulüne, asgari geçim indirimi alacağının reddine karar verilmiştir.

2. İlk Derece Mahkemesi kararı kesin olarak verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Yoluna Başvuran

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararının kanun yararına temyizden incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiştir.

B. Temyiz Sebepleri

Adalet Bakanlığı kanun yararına temyiz dilekçesinde; İlk Derece Mahkemesince, iş sözleşmesinin davacı yanca haklı nedenle feshedildiğine kanaat edilmesine rağmen sözleşmeyi fesheden tarafın ihbar tazminatı talep edemeyeceği gözetilmeksizin davacı lehine ihbar tazminatına karar verilmesinin usul ve kanuna aykırı olduğunu belirterek kararın kanun yararına temyizden incelenerek bozulmasını talep etmiştir.

C. Gerekeç

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, iş sözleşmesini haklı nedenle fesheden tarafın ihbar tazminatı isteminin kabulüne ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 363 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca ilk derece mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

2. Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, 6100 sayılı Kanun'un 363 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca karar kanun yararına bozulur ve bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

3. 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 17 nci maddesi.

3. Değerlendirme

1. İhbar tazminatı, belirsiz süreli iş sözleşmesini haklı bir nedeni olmaksızın ve usulüne uygun bildirim öneli tanımadan fesheden tarafın, karşı tarafa ödemesi gereken bir tazminattır. Buna göre öncelikle iş sözleşmesinin 4857 sayılı Kanun'un 24 ve 25 inci maddesinde yazılı olan nedenlere dayanmaksızın feshedilmiş olması ve Kanun'un 17 nci maddesinde belirtilen şekilde usulüne uygun olarak ihbar öneli tanınmamış olması halinde ihbar tazminatı ödenmelidir. Yine haklı fesih nedenine rağmen işçi ya da işverenin Kanun'un 26 ncı maddesinde öngörülen hak düşürücü süre içinde fesih yoluna gitmemeleri halinde sonraki fesihlerde karşı tarafa ihbar tazminatı ödeme yükümlülüğü doğar.

2. İhbar tazminatı iş sözleşmesini fesheden tarafın karşı tarafa ödemesi gereken bir tazminat olduğu için, iş sözleşmesini fesheden tarafın fesih haklı bir nedene dayansa dahi ihbar tazminatına hak kazanması mümkün olmaz. Yine işçinin mülga 1475 sayılı İş Kanunu'nun 14 üncü maddesi hükümleri uyarınca emeklilik, muvazzaf askerlik, evlilik gibi nedenlerle iş sözleşmesini feshetmesi durumunda ihbar tazminatı talep hakkı bulunmamaktadır. Anılan fesihlerde işveren de ihbar tazminatı talep edemez.

3. Dosya içeriğine göre İlk Derece Mahkemesince yapılan yargılama sonucunda davacı işçinin iş sözleşmesini haklı nedenle feshettiği kabul edildiği halde, ihbar tazminatının iş sözleşmesini fesheden tarafın karşı tarafa ödemesi gereken bir tazminat olduğu gözetilmeksizin davacı işçi lehine ihbar tazminatına hükmedilmesi hatalı olmuştur.

4. Kanun yararına temyiz isteminin yukarıda açıklanan sebeplerle kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kanun yararına bozulması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanun'un 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

24.01.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2022/6538

KARAR NO : 2022/8236

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : ÖMERLİ ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
(TÜKETİCİ MAHKEMESİ SIFATIYLA)
TARİHİ : 01/12/2021
NUMARASI : 2021/179-2021/430
DAVACI : AYDIN AKGÜL
VEKİLİ : AV. ÇEÇEN BOZKUŞ
DAVALI : ÖMERLİ ZİRAAT BANKASI ŞUBESİ
VEKİLİ : AV. İLHAN AYTIMUR

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasındaki davanın Ömerli Asliye Hukuk Mahkemesi tarafından yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Adalet Bakanlığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Davacı ; 01/09/2020 tarihinde cep telefonu ile Facebook isimli sosyal paylaşım sitesinde dolaşırken telefon ekranına Google'den bir bildirim geldiğini, bildirim içeriğinde hesabına para yattığına dair bir yazı olduğunu, sonra telefonuna bir çok bildirim geldiğini, hesabını kontrol ettiğinde kendi bilgisi dışında hesabından Ümit SEYFİOĞLU hesabına 2.100,00 TL havale yapıldığını öğrendiğini, Ömerli Cumhuriyet Başsavcılığı'na bu durum ile şikayette bulunduğunu, davalı bankanın kendi hesabında bulunan paranın güvenliğini sağlayamadığını bu nedenle hesabından çekilen paranın banka tarafından geri ödenmesi gerektiğini ileri sürerek davanın kabulünü talep etmiştir.

Davalı vekili; davanın reddini istemiştir.

Mahkemece iddia, savunma ve tüm dosya kapsamına göre; davacıya ait paranın, dava dışı kişilerin hesabına transfer edildiği, dosya kapsamından, işlemlerde davacının üçüncü kişilerle el ve işbirliği ile veya başka şekilde kusurlu davrandığına dair davalı tarafça somut bir delilin sunulmadığı, herhangi bir tespit, ifade veya tutanağın bulunmadığı, davacının kusurunun davalı banka tarafından ispatlanamadığı, davalı banka tarafından, hesapta bulunan paranın güvenliğinin tam olarak sağlanamadığı, kötüniyetli kişilerin işlemlerine karşı korunamadığı, bu kişilerin eylem ve işlemlerine karşı koruyacak etkili mekanizmayı, güvenlik önlemlerini geliştirmediği, bu haliyle davalı bankanın hesaptan çekilen tüm paradan sorumlu olduğu gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kesin olan karara karşı davalı vekili kanun yararına bozma talepli dilekçesini sunmuş, Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğüne de kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

Dava, davacının hesabında bulunan paranın bilgisi ve izni dışında internet bankacılığı yoluyla 3. kişilere havale edilmesi nedeniyle uğranılan zararın tazmini istemine ilişkin olup, mahkemece davanın kabulüne karar verilmiş, miktar itibarıyla temyiz sınırının altında kaldığından kesin olarak verilen karara karşı Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü 39152028-153.01-208-2022-E. 2329/27419 sayılı yazısında; konusunda uzman bir bilirkişi aracılığıyla davalı bankanın internet bankacılığı ile ilgili sistemleri üzerinde inceleme yaptırılarak davalının tüm önleyici tedbirleri alıp almadığı ve davacının kusurunun bulunup bulunmadığının değerlendirilmesi gerekliliği ifade edilmiş ve kararın kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Hakim yargılama sırasında delilleri serbestçe takdir etme yetkisine sahiptir. Somut olaya göre, hakim uyuşmazlığın halli bakımından bilirkişiye gidip gitmemekte de takdir hakkına sahiptir. Ancak, uyuşmazlığın niteliği itibarıyla teknik bir inceleme gerektirdiği hallerde hakim bilirkişinin yerine geçerek hakimlik mesleği dışında özel ve teknik bilgi gerektiren bir durumda şahsi bilgisiyle karar veremeyeceği, hakim kendisini bilirkişi veya bilirkişi kurulu yerine koyamayacağı, özel ve teknik bilgiyi gerektiren konularda şahsi bilgisiyle sonuca gidemeyeceği, o konuda bilirkişi incelemesi yaptırması gerektiği açıktır. Bu durumda, bankacılık ve internet bilişim sistemi inceleme konusunda uzman teknik bilirkişi ile bankanın internet bilişim sistemi ile bankanın güvenlik sistemleri ve işlemleri yerinde incelettirmek suretiyle bilirkişi raporu alınarak sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, bilirkişi raporu alınmaksızın sonuca varılması doğru olmadığından, kanun yararına temyiz talebinin kabulü ile hükmün bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, Adalet Bakanlığı'nın 6100 sayılı HMK'nın 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere kanun yararına **BOZULMASINA**, dosyanın mahkemesine iadesine, bozma kararının bir örneğinin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363. maddesinin 3. fıkrası gereğince Resmi Gazete'de yayınlanması için Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesince, 23.11.2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.